

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Ioachimus Peronius, latin[a]e eloquentiæ Tullianæ restitutor. cap. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

A N N O T A T I O.

Floruit Rosuuidis circa annum Dom. 990. ut patet ex eius libro quem de gestis Orthonum scripsit, obijt enim Otto III. Imp. an. Do. 1001 de quibus agere non potuisset, si ut ait Trit. li. de scrip. eccl. & alij eius sequaces, centum, & amplius annis ante floruit, id est temporibus Leonis IIII. Papæ, uel paulo post, an. Do. circiter 860. Et certe in eodem Trit. in chro. Hirsaugie rellissime collocata cerneretur, ad annos Dom. 980. quoniam tempore ueraciter claret, nisi uerba in fine uitæ eius apposita, in lib. de scrip. eccl. cum dicit Coetanea Ioannis Anglici fuit, qui doctrina sua patrum meruit, errorem indicarent: que tamen uerba, alterius potius, quam Trittemij esse certo certius teneo. Impostores enim nostri temporis, huiusmodi multa in scriptis Catholicorum Doctorum affigunt, ut nevenatam doctrinam suam, eorum quasi auctoritate roborent, ut etiam dominus in Trittemio, de secunda impressione huius libri de scrip. eccl. qua penè infinita adiuncta sunt, que Trit. nunquam excogitauit.

D. IOACHIMVS PERIONIVS:
Latinæ Eloquentiæ Tulliane, restitutor.

Hic adiuuenit omnem viam discipline. Baruc. 3.
Cap. C.

L TIMO loco, monachi habitu, speciem legentis resfigurantis, & librum apertum manibus gestantis, conspicitur Dōnus Ioachimus Perionius, natione Gallus, patria Cormæriacenus, & monasterij S. Pauli apud Cormæriacum, ordinis S. Benedicti, Congrégationis Cluniacenfis monachus, cuius in rem litterariam beneficia adeo magna sunt, ut omnem humanam mentem excedant. Philosophiæ namque Aristotelice curriculum, necnon, & aliquot ueterum scripta ex Græco in lingua Latinam, eo nitore, & elegantia styli Ciceronis æmuli converterit, ut nemo ei hanc laudem præripuisse videatur; factumque est ut democritus philosophi Latine loqui cœperint, qui antea erant infantes, & paulatim ddiscere barbariæ, qua eorum disciplinæ, & libri erant feci, repudiatis ueterum uersionibus, & formulis. Quod diuinum beneficium manauit longius, nam eius exemplo, Theologi, Medici, Iurisconsulti, certatim sese ad eius uitationem compo-

nentes,

nentes, antiquam Cypriani, Arnobii, Hieronymi, & aliorum similiūm, elegantiam reuocarunt, uelut postlimnio, impuritatem loquendi e suis scholis & libris depulerunt, nostrumq; hoc seculum adeo facundum reddiderunt, ut cum quouis, de ea laude, facile possit contendere.

Conuerit primo Aristotelem de moribus, quæ Ethica nominatur, ad filium Nicomachum, lib. 10. Ita nunc denuo latinitate donati, ut superior omnis horum conuersio præ hac, in plerisque ridicula, ac barbara videatur. Excusi sunt Basileæ, in 8.

Eiusdem commentarii in eosdem libros, in quibus & de optimis imitandi ratione, & de conuertendis coniungendisque Græcis cum latinis præcepta traduntur, ad utriusque linguae proprietatem & copiam parandam mirè accommodata. Basileæ impressi, in 8.

Transtulit & Aristotelem de Republica, id est, Politicorum lib. 8. & obseruationes in eosdem fecit.

Eiusdem Categories, & de interpretatione, lib. 1.

Item de reprehensionibus fallacibus & captiosis, Porphyrii institutiones quoque, & Axiochum Platonis, latinitate donavit, & annotationibus illustrauit: excusi cum aliis auctoribus Coloniæ, 1568. & 1580. in 4.

Conuerit & Aristotelis Topicorum, lib. 8. cum commentationibus in eosdem: & eiusdem Aristotelis postmodum omnia opera, latina fecit, & annotationibus auxit: quæ pro maiori parte excusa sunt Duaci apud Bogardum, 1590. in quarto, & Vuitebergæ 1585. in 8.

Composuit & topicorum Theologicorum, lib. 1. Qui excusus est Coloniæ apud Birchmannum anno 1559. in 8.

Translatio eius cum obseruationibus in Arati sphæram, excusa est Parisiis 1540. in 4.

De Dialectica, lib. 3. excusi Basileæ, 1549. in 8.

Pro Aristotele in Petrum Ramum, orationes duas pulcherrimas, quæ impressæ sunt cum precedenti.

Physicorum libros omnes, excusos 1564. in 4.

De origine linguae Gallicæ ad Hencicum 2. Regem lib. 4. excusi Parisiis, in 8.

Et cum esset etiam sacrarum litterarū non ignarus, & inter Theologos Parisienses primus, scripsit elegantissimo dicendi genere.

Dc di-

De dictis & factis Prophetarum, & Patriarcharum, lib. 1. Ezechias Lucetiae 1554. in 16. & Coloniae 1555. in 8.

De vita Iesu Christi, ex quatuor Euangeliis desumpta, lib. 1.

De vita Beatæ Virginis Mariæ, ex sacris monumentis, lib. 1.

De vita S. Ioannis Baptista, ex Euangeliis, lib. 1.

De vita duodecim Apostolorum, ex iisdem, lib. 12. ex omnib[us] Coloniae, 1569. in 12.

Qui omnes saepius excusi sunt in Gallia, & Flandria, in 8. & 16. sed locorum, & annorum iam memoriam non teneo. De magistratibus Græcorum. Parisijs 1560. in 4. S. Iustini Martyris opera, eodem interprete excusa sunt Parisis anno 1554. in fol. in quibus eiusdem S. Iustini vita egregio stylo ab eodem composita legitur.

Et hæc sunt que haecenius de eius operibus uidi; de reliquis, composuit enim & alia multa, nec libri, nec tituli librorum ad me perlati sunt. Migravit e uita, Musarum iste parens, circa annum Domini, ut intellexi, 1570. Franciscus Belforestius Tomo 1. cognographie. Additio secunda ad Trittemium de script. eccles. Gilbertus Gnebrardus, lib. 4. chronologie, & alijs Neotherici.

R.A.